

Fővárosi Ítéltábla a Halász Gábor Ügyvédi Iroda által képviselt ... felperesnek a ... ügyvéd által képviselt ... alperes ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. május 18. napján meghozott 9.G.40.921/2010/39. számú ítélete ellen az alperes részéről 42. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét azzal hagyja helyben, hogy az alperest terhelő késedelmi kamatfizetési kötelezettség kezdő időpontja 2007. október 18. napja;

kötelezi a Fővárosi Ítéltábla az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 250.000 (kettőszázötvenezer) forint + Áfa összegű másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 1.626.600 (egymillió-hatszázhuszonhatezer-hatszáz) forint le nem rótt jogorvoslati illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes a keresetében előadta, hogy az alperessel 2005. április 26-án vállalkozási szerződést kötött a Budapest kerület ... szám alatt létesítendő festéküzlet kivitelezési munkálataira, melyet a szerződés részét képező kiviteli tervek szerinti műszaki tartalommal tartozott teljesíteni 2005. október 15-ig. Ezen határidő betarthatatlanná vált, mert az alperes időközben több módosítási igénnyel állt elő, és a külső csatornarendszer, valamint olajfogó rendszer megépítéséhez szükséges terveket, engedélyeket nem adta át.

2005. október 3-án a teljesítési határidőt 2005. november 30-ára módosították, mely időpontra a felperes a rendeltetésszerű használatra alkalmas állapotban lévő létesítményt - a külső csatornarendszer kiépítése és a külső felület burkolása kivételével - készre jelentette. 2005. december elején úgy készítette el a külső csatornarendszert, hogy ahhoz engedélyezett tervek, építési engedély nem állt a rendelkezésére, illetőleg ezzel egyidejűleg került sor a külső tereprendezési, térburkolási munkák elvégzésére. Állítása szerint a 2005. december 21-én lezárult műszaki átadás-átvételt követően - javítást kivéve - munkát nem végzett, a kivitelezéssel összefüggő néhány dokumentáció átadására vonatkozó

kötelezettségét 2006. január 17-én teljesítette, így álláspontja szerint legkésőbb ekkor megnyílt a joga a kivitelezés során kiállított részszámlákkal (1-6.) nem érintett, ezeken felüli vállalkozói díja és az építőmesteri munkák, villanszerelés, számítógépes csatlakozás, fűtésleválasztás, vízhalózat- fűteskeresztmetszet bővítés, külső csatorna építés körében végzett pótmunka ellenérték követelésére fennálló joga. Az alperes annak ellenére, hogy az épületre 2006 áprilisában a használatbavételi engedély kiadásra került, továbbá a felperes a végszámláját kiállította, a részszámlákat meghaladóan vállalkozói díjfizetési kötelezettségét nem teljesítette.

A felperes a perben lefolytatott műszaki igazságügyi szakértői bizonyítás eredménye alapján leszállított keresetében 16.943.387 forint + 20 % ÁFA vállalkozói díjtartozás és annak 2007. október 15-től a kifizetésig járó törvényes késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest a Ptk. 389. §-a, 392. § (1), (2) bekezdése, 232. § (1), (2) bekezdése és 301. § (1) bekezdése alapján.

A felperes teljes egészében elfogadta az igazságügyi szakértő számítását, mely a követelését az alábbiak szerint vezette le; a szerződés szerinti 120.000.000 forint vállalkozói díjból 18.000.000 forint kifizetése maradt el, ebből a szakértő levonásba helyezett 2.330.795 forint + ÁFA összeget az alperes által biztosított anyagok, 1.889.152 forint + ÁFA összeget az elmaradt munkák ellenértékeként, 3.500.000 forint + ÁFA összeget a tetőtéri épületrész kialakításának félbemaradása folytán, és az így adódó 10.280.053 forint + ÁFA összeghez számította hozzá a pótmunkák ellenértékeként meghatározott 6.663.334 forint + ÁFA összeget.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

A védekezésében arra hivatkozott, hogy a felperes 2005. április 26-án a kiviteli tervdokumentáció ismeretében átalánydíjas vállalkozási szerződést kötött 2005. október 15-i teljesítési határidőt vállalva, mely a késedelmes teljesítése folytán módosult 2005. november 30-ra.

Állítása szerint a műszaki tartalom a kivitelezés során nem módosult, az alperesnek fontos érdeke fűződött a teljesítési határidő betartásához, ugyanis visszavásárlási joggal terhelt, korábban önkormányzati tulajdonban álló ingatlanon építkezett, beépítési kötelezettségének 2005. december 31-ig eleget kellett tennie. A vállalt műszaki tartalom 2005. november 30-ig nem valósult meg, 2005. december 21-én műszaki átadás-átvételre csak kísérlet történt, melynek során az alperes jogfenntartással élt az elmaradt munkálatok, a garanciális hibák miatt és a szerződésben biztosított kötbér követelésére vonatkozóan.

Álláspontja szerint a felperes 2006. január 16-i hatállyal a teljesítést jogosulatlanul megtagadta, az alperes az addig elkészült mű ellenértékét a részszámlák kifizetésével 102.000.000 forint erejéig teljesítette, ezt meghaladóan vállalkozói díj nem terheli és pótmunka megfizetése sem, mert utóbbit nem rendelt meg, erre a szerződésük szerint egyébként is csak írásban kerülhetett volna sor.

Vállalkozói díjfizetési kötelezettsége esetére az alperes arra hivatkozott, hogy a félbehagyott mű hiányos és hibás volt, a kijavítást, illetőleg a munkálatok befejezését más vállalkozóval végeztette el, melynek költségét - választási jogát gyakorolva - kárként beszámítani kívánta.

Beszámítási kifogást terjesztett elő az alperes 2005. december 1-től 2006. január 16-ig tartó késedelmi időszakra számítottan 47 napra, a bruttó kötbéralapból kiindulva 6.768.000 forint késedelmi, vagylagosan 12.000.000 forint meghiúsulási kötbérre, utóbbit a teljesítés félbeszakadására, a teljesítéshez fűződő hatályok beálltának elmaradására alapítottnak.

Az elsőfokú bíróság 2012. május 18. napján kelt 9.G.40.921/2010/39. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.332.064 forintot és annak 2007. október 15-től a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt mértékű kamatát, valamint 2.072.440 forint perköltséget. Ítélete indokolásában megállapította, hogy a peres felek között 2005. április 26-án létrejött és a Ptk. 402. §-a szerint minősülő építési szerződés szerinti szolgáltatását a felperes akként teljesítette, hogy a módosított kereseti kérelemmel meghatározott ellenszolgáltatás teljesítését az alperes bizonyítottnak jogos okból nem tagadhatta meg; beszámítási nyilatkozatának kötelezettségmegszüntető hatályára alappal nem hivatkozhatott.

A lefolytatott szakértői bizonyítás eredménye alapján az elsőfokú bíróság kifejtette, a megkezdett átadás-átvételi eljárás lezárása hiánya nem járhatott azzal a következménnyel, hogy a 2005. december 21-ig elvégzett munka eredményét nem lehetett volna számításba venni; a szakértő a szerződés átalánydíjas jellegéből fakadó körülményeket figyelembe véve, levonva az el nem végzett munkák, valamint az alperes által biztosított anyagok ellenértékét, a kiegyenlített munkaértéket 10.280.053 forint + ÁFA összegben, a pótmunkát 6.663.334 forint + ÁFA összegben határozta meg. Utóbbi körében a szakértő 2005. évi árszínvonallal számított, elektromos, gépészeti és építőmesteri munkákat vett figyelembe pótmunkaként, szakértői véleménynyilvánítása az iratokkal nem állt ellentétben, sem ellentmondásos, illetve önmagában aggályos nem volt.

A szakértői vélemény alapján vont következtetést az elsőfokú bíróság arra, szakértői szempontú bizonyossággal nem volt megállapítható, hogy garanciális körbe tartozó javítási munkák elszámolhatóságát igazoló iratokkal rendelkezett volna az alperes, továbbá az építési szolgáltatás folyamatosságát nagy számban és jelentős mértékben akadályozó alperes érdekkörébe eső körülmények - melyek felperes felelősségi körén kívül estek - a teljesítési határidőt betarthatatlanná tették, így a felperes alappal hivatkozott arra, hogy az alperes számára nem nyílhatott meg a kötbér, mint mellékkötelezettség követelésére fennálló joga.

Utalt az elsőfokú bíróság arra is, hogy a szakértői vélemény kézbesítését követően bírói határozattal megállapított határidőben az alperes észrevételt nem tett, határidőn túl elmulasztott perbeli cselekményét a Pp. 3. § (4) bekezdése alapján figyelmen kívül kellett hagyni. Mindezt az elsőfokú bíróság a Ptk. 402. §-a és 300. § (1) bekezdése alapján az alperest a leszállított kereseti kérelemmel egyezően marasztalta, a Ptk. 301/A. § (2) bekezdése szerinti késedelmi kamattal terhelten.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését, másodlagosan a megváltoztatását, a kereset elutasítását kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást hiányosan, részben tévesen és iratellenesen tárta fel, helytelen az abból levont jogi következtetése, továbbá nem tett eleget teljes körűen az indokolási kötelezettségének sem.

Sérelmezte az alperes, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a felek között létrejött szerződés rendelkezéseit, így figyelmen kívül hagyta annak 2.12. pontját, mely szerint pótmunka csak írásos megrendelés alapján volt végezhető. Eseti döntésre hivatkozással állította az alperes, hogy külön írásbeli megrendelés nélkül elvégzett pótmunkáért díjazás utólagosan nem érvényesíthető, legfeljebb jogalap nélküli gazdagodás címén, így a felperes a keresetében, az elsőfokú bíróság az ítéletében téves jogcímet jelölt meg.

Kifogásolta az alperes, hogy az elsőfokú bíróság az érdemi döntését ellentmondásos szakértői véleményre alapította, továbbá a Pp. 3. § (4) bekezdésében foglaltak téves alkalmazásával mellőzte a szakvéleményre tett észrevételei figyelembevételét. A Pp. 3. § (4) bekezdése ugyanis a bizonyítási indítványok mellőzhetőségéről rendelkezik, nem pedig arról, hogy a szakértői véleményre tett észrevételeket is figyelmen kívül hagyhatná a bíróság, emellett a 36. sorszám alatti előkészítő iratban nevesített ellentmondásokat és pontatlanságokat az elsőfokú bíróságnak magának is észlelnie kellett volna.

Utalt az alperes arra is, hogy az elsőfokú bíróság következtelen eljárást tanúsított, amikor a késedelem következményét kizárólag az ő terhére alkalmazta, a felperes ugyanis a 2008. március 4-én megtartott tárgyaláson kiadott felhívás ellenére a megadott határidőn belül bizonyítási indítványait nem terjesztette elő, mégsem határozott a kereset elutasításáról.

Az alperes álláspontja szerint a 39/A/1. alatti iratba foglalt bizonyítási indítványa figyelmen kívül hagyása formálisan megfelelhet a Pp. 3. § (4) bekezdésében foglaltaknak, ellentétben áll azonban a Pp. 1. § és 2. § (1) bekezdése szerinti alapelvekkel, mely a jogvita pártatlan eldöntését, a perek tisztességes lefolytatását írják elő. A felperes a keresetét 2006. december 22-én nyújtotta be, a Pp. 141. § (1) - (6) bekezdéseire történő többszöri figyelmeztetés ellenére határidőben maga sem terjesztette elő bizonyítási indítványait, így a rendkívül hosszú elsőfokú eljárásban a szakvéleményre tett alperesi észrevétel, illetőleg a szakvélemény kiegészítésére vonatkozó indítvány figyelembevétele a per addigi tartamához képest lényeges elhúzódást már nem eredményezett volna.

Vitatta az alperes, hogy a kötbér iránti követelését beszámítással késve terjesztette volna elő, tekintettel arra, hogy ezen igényét a 2008. március 4-i tárgyaláson összecszerűen megjelölte.

Az alperes véleménye szerint a hibás teljesítésre alapított igénye érdemi elbírálása sem eredményezett volna a per jelentős elhúzódását, továbbá sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az ekörbeni elutasítást kellően nem indokolta meg, ugyan utalt a szakértői véleményre, de a kötbérigény alapjának megítélése jogkérdés, a szakértői kérdés feltevés nélkül e körben is tett nyilatkozatot, ez azonban a részéről nem megengedett jogkérdésben való állásfoglalást jelentett.

Vitatta az alperes a késedelmi kamatfizetés kezdő időpontját is, figyelemmel arra, hogy az a kiállított végszámlával azonos módon került megállapításra, ugyanakkor a marasztalási összeg egyfajta elszámolás eredménye, a felperes által sem vitatottan a végszámla összege több tétellel csökkentendő volt.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte, helyes indokai alapján. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a felek nyilatkozatai, a tanúvallomások, a szakértői vélemény és a perben rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján hozta meg helytálló ítéletét. A felperes által elvégzett munka mennyisége, annak ellenértéke, továbbá az sem volt vitás, hogy az alperes milyen pótmunkákat rendelt meg, és e körben a felperes mit teljesített. Véleménye szerint az alperes a beszámítási kifogását pontosan nem jelölte meg, nem részletezte, hogy azok milyen tételből állnak, illetőleg a szakértői véleményre sem tett határidőben észrevételt. A kötbérigényét is helyesen utasította el az elsőfokú bíróság, így a fellebbezés alapján az ítélet megváltoztatásának, illetőleg hatályon kívül helyezésének nincs indoka.

A jogorvoslati eljárás során késedelmi kamatkövetelése kezdő napját - a végszámla teljesítési határidejét követő napban - 2007. október 18-ában jelölte meg, a keresetét e körben ekként módosítva.

Az alperes fellebbezése nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges mértékben teljes körűen feltárta, és helytálló az abból levont, a leszállított kereset megalapozottságára levont jogi következtetése is.

Felperes érvényesített joga a Ptk. 397. § (1) bekezdésén alapuló, a vállalkozás teljesítésekor esedékes vállalkozói díjkövetelés; tekintettel arra, hogy az alperes a teljesítés hatályának beálltát vitássá tette, nem tévedett az elsőfokú bíróság amikor a Pp. 177. § (1) bekezdése szerinti igazságügyi műszaki szakértői bizonyítást rendelt el a perbeli létesítmény elkészültének, a felperesi munkavégzésnek a vizsgálatára.

A fellebbezésben foglaltaktól eltérően az érdemi döntés nem ellentmondásos szakértői véleményen alapul; az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a kirendelt szakértő a 2005. április 26-án kelt szerződésben rögzített átalánydíjas jelleget figyelembe véve határozta meg a felperesnek szerződés szerint még járó vállalkozói díj összegét, és igazolt a felperes által állított, alperes részéről vitássá tett pótmunkavégzést, nyilatkozva annak díjazhatósága mértékére is.

Az elsőfokú bíróság részéről Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően, okszerűen értékelt szakértői vélemény kitért a pótmunka körében az egyes munkanemek alapszerződéses munkálatoktól elhatárolható műszaki tartalmára, hozzárendelve az adott munka elvégzésére vonatkozó releváns naplóbejegyzést. Utóbbi csupán négy tétel - a számítógépes csatlakozás, a fűtésleválasztás, a víz- és fűtőhálózat keresztmetszet növelése - esetén hiányzott, azonban a kirendelt

szakértő a megvalósulási és kiviteli tervek egybevetésével e körben is aggálytalanul nyilatkozott a munkavégzés megtörténtére, pótmunka jellegére.

A fellebbezésben foglaltaktól eltérően a szakértői véleménynyilvánítás helytállóan abból indult ki, hogy átalánydíjas építési szerződés esetén is felmerülhet pótmunkavégzés szükségessége, annak alapja rendszerint újabb pótlólagos megrendelői igény, mely az eredetileg vállalt műszaki tartalom bővülésére vezet, és az átalánydíjon felüli díjazásra alapot ad.

A lefolytatott szakértői bizonyítás eredményével igazolt, hogy pótmunkavégzés folytán bővült műszaki tartalommal valósult meg a perbeli létesítmény - a 120.000.000 forint átalánydíjhoz képest csupán 1.889.152 forint értékű munka maradt el - mely rendeltetésszerű használatra alkalmas állapotban volt, így annak átvételét az alperes a Ptk. 405. § (4) bekezdésében foglaltak szerint alappal nem tagadhatta meg, megnyílt felperes joga a szerződés szerinti díja, valamint pótmunka díja követelésére.

A fentiekből is következően nem osztotta a Fővárosi Ítéltábla a pótmunkavégzést megelőző írásos megrendelő hiányára alapított fellebbezési érvelést sem; a jogalap nélküli gazdagodás szabályainak alkalmazhatóságát kizárta, hogy a pótmunkavégzés a kivitelezés folyamatában, túlnyomórészt építési naplóbejegyzésekkel került elrendelésre, a lefolytatott szakértői bizonyítással az ekörbeni teljesítés maradéktalanul bizonyítást nyert, emellett a létesítmény alperesi birtokbavételével a pótmunkákkal bővült műszaki tartalom elfogadása a Ptk. 216. § (1) bekezdésének utolsó fordulata szerinti ráutaló magatartással is megtörtént, így a pótmunkavégzést megállapodáson alapulónak kellett tekinteni.

Nem osztotta a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 3. § (4) bekezdésében foglaltak téves alkalmazására vonatkozó fellebbezési okfejtést sem az alábbiak szerint.

Az elsőfokú bíróság 9.G.40.921/2010/23. számú végzése szerint a szakvélemény kézbesítésétől számított 15 napon belül lehetett az abban foglaltakra észrevételt előterjeszteni; a szakvéleményt az alperes - jogi képviselője útján - 2012. január 26-án vette át, az abban foglaltakra azonban a megadott határidőt többszörösen túllépve 2012. április 19-én 36. sorszám alatt beérkezett beadványában nyilatkozott, a szakvélemény kiegészítését kérve, ezért utóbbi bizonyítási indítvány a Pp. 3. § (4) bekezdése szerint mellőzendő volt.

Önmagában az észrevétel - figyelembe vehető - bizonyítási indítvány hiányában, bizonyítás nélkül nem több, mint a fél alá nem támasztott előadása; a Pp. 164. § (1) bekezdése szerint az alperest terhelte az általa kifogásolt szakértői véleményben foglaltak megdöntése, melynek elmaradása a terhére volt értékelendő.

Nem helytálló az alperes elsőfokú bíróság következtelen eljárására vonatkozó előadása sem, továbbá az sem, hogy a szakvélemény kiegészítése nem eredményezte volna az eljárás elhúzódását.

Az elsőfokú eljárás irataiból kitűnően a felperes már a 2007. október 9-i beadványában igazságügyi szakértő kirendelését indítványozta, a fellebbezésben hivatkozott 2008. március 4-i tárgyaláson hozott 9.G.41.627/2007/3. számú végzés

pedig további tényállítások, bizonyítási eszközök 30 napon belüli előadását írta elő, így iratellenesen állította felperes késedelmét.

A Pp. 3. § (4) bekezdésének utolsó fordulata szerint a bíróság a bizonyítás elrendelését mellőzni köteles, ha a bizonyítási indítványt a fél neki felróható okból elkésetten, vagy egyébként a jóhiszemű pervittel össze nem egyeztethető módon terjeszti elő, kivéve, ha a törvény eltérően rendelkezik.

A fent részletezettek szerint az alperes a bizonyítási indítványt neki felróható okból elkésetten terjesztette elő, - megjegyzi a Fővárosi Ítéltábla, hogy a többszörös határidő túllépést igazolási kérelemmel meg sem kísérelte kimenteni - így a már elrendelt szakértői bizonyítás kiegészítése kötelezően mellőzendő volt.

A fellebbezésben foglaltaktól eltérően ezen döntés nem a Pp. 141. § (6) bekezdésében foglaltakon alapult, - mely lehetővé teszi a bíróság számára, hogy az ott meghatározott feltételek esetén mérlegelési jogkörében eljárva döntsön a bizonyítékok bevétele nélkül - így a per befejezésének késleltetése hiányára vonatkozó alperesi érvelés nem foghat helyt, ezért csupán megjegyzi a Fővárosi Ítéltábla, hogy a 36. sorszámú észrevétel 2012. április 19-i beérkezését követően az elsőfokú bíróság a soron következő 2012. május 18-i tárgyaláson az ügy érdemében 39. sorszámú ítélettel határozott; a két időpont közötti rövid időtartam nyilvánvalóan nem lett volna elegendő a szakvélemény kiegészítésére, így az szükségképpen a per további elhúzódását eredményezte volna.

Helyesen döntött az elsőfokú bíróság a beszámítási kifogás elutasításáról is az alábbiak szerint.

Az eljárás irataiból kitűnően az alperes a 2008. március 4-i tárgyaláson megtörtént, a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglaltaknak maradéktalanul megfelelő kioktatása ellenére a hiányos, hibás felperesi teljesítésre alapított beszámítási kifogása ténybeli és jogi alapját nem adta elő, követelése összegét nem jelölte meg az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig.

A 2012. május 18-i utolsó tárgyaláson pontosított nyilatkozattal fenntartott késedelmi és meghiúsulási kötbérkövetelés aplotalanságára az elsőfokú bíróság helytállóan vont következtetést; a felperesi teljesítés korábban részletezettek szerinti igazoltsága, a teljesítés hatályának beállta okán meghiúsulási kötbér követelés nem támasztható, és a felperes kötbérfelelősségét kizáró alperesi késedelem folytán a késedelmi kötbérkövetelésre fennálló joga sem nyílhatott meg.

A fellebbezésben foglaltaktól eltérően annak megítélése, hogy volt-e felperesi teljesítést akadályozó, a késedelmi kötbérfelelősségére kiható körülmény, nem jogi, hanem műszaki szakkérdés, így nem tévedett az elsőfokú bíróság amikor az ekörbeni döntése meghozatalakor a szakértői véleménynyilvánítást figyelembe vette.

Mindezt helyesen döntött az elsőfokú bíróság akként, hogy a leszállított kereset alapossága, a beszámítási kifogás megalapozatlansága folytán az alperes felperes által kért marasztalásának van helye; ezen döntése a járulékgéney tekintetében is helytálló, a fellebbezésben előadottak sem eltérő tényállás megállapítására, sem érdemben eltérő jogi következtetés levonására nem adtak alapot.

Az alperes a pénzbeli szolgáltatása teljesítésével a Ptk. 298. § b) pontja szerint késedelembe esett, ugyanis a felperesnek jogszerűen járó vállalkozói díjtartozását - a perben nem vitatott - felszólítás ellenére sem egyenlítette ki, ezen kötelezettségét nem érinti, hogy a 2007. október 17-ig esedékes végszámla a felperes jutójánál magasabb összegre került kiállításra.

Ugyanakkor a felperes a jogorvoslati eljárás során késedelmi kamatigénye kezdő időpontját 2007. október 18. napjában jelölte meg, tekintettel arra, hogy ezen kereset- leszállítás szerinti igény nem ellentétes a Ptk. 301/A. § (3) bekezdésében foglaltakkal, a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fenti keresetleszállítás figyelembevételével hagyta helyben a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 259. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes másodfokú perköltsége megfizetésére, mely a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján 250.000 forint + ÁFA jogi képviseleti munkadíjban került meghatározásra, továbbá az alperes a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 1.626.600 forint jogorvoslati illeték Magyar Állam javára, külön felhívásra történő megfizetésére.

Budapest, 2013. június 4.

Levek Istvánné dr. sk.
a tanács elnöke
előadó bíró

Dr. Felker László sk.

bíró

Dr. Kincses Attila sk.

bíró